

Юще отъ майчинѣ-тѣ ни утробѣ поемва ны църква-та, та при самѣ-тѣ люлкѣ пристѣпватъ двѣ тайни: една кола-то възрождава, а друга, кола-то утврждава, а тѣ сѣ: крещеніе-то и миро-помазаніе-то. Тѣ, като пріемнятъ дѣте-то съ любовь, показкатъ, че немѣ трѣбатъ други родители, други хранители не по тѣло-то но по дѣхъ-а; а третья-та божественна тайна, причастіе-то, съединява го съ Христа, кой-то просвѣщава сѣкиго чловека, кой то дохожда на свѣтъ; при това учи още, съ каквѣ дѣховнѣ хранѣ трѣба да се храни новий-а членъ на небесно-то царство презъ сичкій си животъ.

Но дѣте-то расте, съ години-тѣ се развиватъ и страсти-тѣ но не отъ зло-то мѣ естество, защото за онава, кое-то се зачело въ Адама, Христосъ е далъ доволени цѣръ, ами отъ зло-то управление на слободна-та воля; това управление искарева новы издѣнки отъ коренъ-а на първий-а грѣхъ вмѣсто да го затрива, като развива благодатный-а животъ. Тогава църква-та пакъ повиква чловека на добродѣтели пѣтъ съ четвъртъ-тѣ спасителнѣ тайнѣ, съ покаяніе-то, кола-то, както крещеніе-то пере отъ адамова грѣхъ, очисти предъ Бога грѣхове-тѣ, кои-то сѣ стрѣкани въ животъ-а, само ако се покаже истинно.

Богъ е благословилъ чловека и далъ мѣ е, да умножава родъ-а си (рожевъ-тѣ си), но щомъ падна Адамъ, грѣхъ съ проклетство падна на този даръ и отъ разсѣдатель-а на чловеческой-а родъ